

NIEUKARNY (1) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.

sg m [N nieukarny.] ◊ *G* nieukarn(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie poddający się karaniu, nieposłuszny, niekarny: Tego Kościoła słuchać nam kazał/ y do niego wyłtepy bratá niewkárneho odnošíc *WujJud* 131; [dure cervicis sit thvardÿ ieſth krzczice/ nyevkarnÿ *TomZbrudzBrul Ex* 32/9].

Synonimy cf NIEUKARANY.

Cf NIEUKARANY

KK